

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Et nota si hec historia in die dominico seruatur puta q[...] non occurrit i[n]
ea festu[m] noue[m] l[...] tu[n]c q[...] no[n] h[...] nisi t[...] sex R[...].
adiciunt[ur] tria prima R[...] de histo. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

diuitias computaremus nun-
quā fuisset pecunia ista pro qua
misti filium nostrum. **B**aculum se-
nectutis nostre. **V.** Heu me
fili mi ut quid te misim? pere-
grinari lumē oculorum nostrorum
Bac. **R.** Benedicite deum ce-
li et coram omnibus uiuentibus con-
fitemini ei. Quia fecit uobis
cum misericordiam suam. **V.**
Tempus est ut reuertar ad eum
qui me misit uos autem benedicite
deum. **Quia.** **R.** Tempus est
ut reuertar ad eum qui me mi-
sit uos autem benedicite deum.
Et enarrate omnia mirabilia
eius. **V.** Omni tempore benedicite deum
et pere ab eo ut uias tuas dirigat.
Et Gloria. Et. Et nota
si hec historia in die dominis
co seruatuta puta qz non occur-
rit i ea festu noue leonū tūc qz
nō hz nisi tm̄ sex. R. adiciunt
tria prima R. de histo. Ado-
na i ut infra tm̄ illa die z n̄ per
hebdōadā. Ex libro Thobie
Thobias ex tribu et ciui-
tate neptalim que est in
superioribus galilee supra naas-
son post uiam que ducit ad oc-
cidētē i sinistro hūs ciuitatis Se-
pher. cuius captus esset in diebus
Salmanasar regis assyriorū
in captiuitate tamē positus ui-
am ueritatis non deseruit ita
ut omnia que habere poterat quod
tidie concaptiuis fratribus qui
erāt ex eius genere impartiret

Quis esset iunior omnibus in
tribu neptalim nihil tamē pu-
erile gessit in ope. Denique cum
irent omnes ad vitulos aureos
quos hieroboam fecerat rex is-
rael hic solus fugiebat confor-
tia oim et pergebat ad hieru-
salem ad templū dñi et ibi ad-
orabat dñm deum israel omnia
primitiua sua et decimas suas
fideliter offerens ita ut in ter-
tio anno proselitici et aduēti
ministrat oim decimationes.
Hec et his similia fm legem
dei puerulus obseruabat. Cū
vero factus fuisset uir accepit
uxorem Annā de tribu sua et
genuit ex ea filiū nomē suum
imponens ei quē ab infantia
timere deum docuit et abstinē-
re ab omni peccato. Igitur cum
p captiuitatem deuenisset cum
uxore sua et filio in ciuitatem
Riniuen cum omni tribu sua
et cū omnes ederent ex cibis ge-
tiliū. iste custodiuit aiam suam
et nunquā contaminatus ē i
escis eorum: et quā memor fuit do-
mini in toto corde suo dedit
illi deus grām in cōspectu sal-
manasar regis: et dedit illi po-
testatem quocumqz uellet ire.
habens libertatē quecuqz fa-
cere uoluisset. Pergebat ergo
per omnes qui erāt in captiui-
tate et monita salutis dabat eis
Cum autē uenisset in Rages
ciuitatem Dedorus et ex his

quibus honoratus fuerat a re-
 ge habuisset deces talenta ar-
 genti. et cum in multa turba ge-
 neris sui Sabelum egentem
 videret qui erat ex tribu eius
 sub cyrographo dedit illi me-
 moratum pondus argenti. **P**
 multum vero tempore mortuo Sal-
 manasar rege cum regnaret sen-
 nacherib filius eius pro eo et
 filios israel exosos haberet in
 conspectu suo. Tobias pgebatur
 per omnem cognationem suam et
 consolabatur eos: diuidebat
 viciumque prout poterat de fa-
 cultatibus suis. Esurientes ale-
 bat: nudisque vestimenta pre-
 bebatur et mortuis atque occisis
 sepulturam sollicitus exhibe-
 bat. Denique cum reuersus es-
 set rex sennacherib fugiens a
 iudea plagam quam circa eum
 fecerat deus propter blasphemiam
 suam et iratus multos oc-
 cidere ex filiis israel. Tobias
 sepeliebat corpora eorum. At vi-
 bi nuntiatum est regi iussit eum
 occidi et tulit omnem substantiam
 Tobias vero cum filio suo et
 cum vxore fugiens nudus la-
 tuit quod multi diligebant eum.
 Post dies vero quadraginta
 quinque occiderunt regem filium
 ipsius. Et reuersus est Tobias
 in domum suam: omnisque fa-
 cultas eius restituta est ei. **P**
 hec vero cum esset dies festus
 domini et factum esset prandium bo-
 num in domo Tobie dixit filio
 suo: Glade et adduc aliquos
 de tribu nostra timentes de-
 um ut epulentur nobiscum. **T**
 cumque abiisset reuersus nunciauit
 ei unum ex filiis israel iugulatum
 iacere in platea. Statimque ex-
 iliens de accubitu suo relin-
 quens prandium ieiunus per-
 uenit ad corpus tollensque illud
 portauit ad domum suam occulte
 ut dum sol occubuisset caute se-
 peliret eum. **T**
 cumque occultasset
 corpus manducauit panem cum
 lactu et tremore memorans il-
 lum sermonem quem dixit dominus
 per amos prophetam. Dies
 festi vestri conuertentur in la-
 mentationem et luctum. **T**
 vero sol occubuisset abiit et se-
 peliuit eum. Arguebant autem
 eum omnes proximi eius dice-
 tes Jam huius rei causa in-
 fici iussus es et vix effugisti mor-
 tis imperium: et iterum sepelis
 mortuos. Sed Tobias plus
 timens deum quam regem rapie-
 bat corpora occisorum et occul-
 tabat in domo sua: et medijs
 noctibus sepeliebat ea. **C**
 ontigit autem ut quadam die fatiga-
 tus a sepultura veniens domum
 iactasset se iuxta parietem et ob-
 dormisset: et ex nido hyridinum
 dormienti illi callida sterco-
 ra incidere super oculos eius
 fieretque cecus. **H**
 ac autem cepta
 rationes ideo prouisit deus euenire

illi ut posteris daret exemplū
patientie eius sicut et sancti iob
Nā cū ab infātia sua sp̄ deus
timuerit et mādata eius custo
dierit nō est cōtristatus cōtra
dñm q̄ plaga cecitatis euene
rit ei: sed immobilis in desti
more permāsit agens grās dō
om̄ibz diebz vite sue. **Tu aut.**
In dñica quarta mensis sep /
tembris imponitur hystoria
Adonay ut infra cū libro In
dñi fere p̄ eb̄d legēdo. In pri
mis versis sup mag. vel post
primū bñd. an. Adonay dñe
deus magne et mirabilis qui
dedisti salutē in manu femine
exaudi p̄ces seruoꝝ tuoꝝ. **Ca**
pitolium et collea de dñica su
tura. R. Adonay dñe d̄s ma
gne et mirabilis qui dedisti sa
lutē in manu femine Exaudi p̄
ces suoruꝝ tuoꝝ. **R. Qui regis**
israel. **Et. R. Tribulatioes ci**
uitatū audiuius quas pas
se sunt et defecimus timor et es
betudo mētis cecidit sup nos
et sup liberos nostros ip̄i mon
tes nolūt recipere fugā nostram
Dñe misere. **R. Peccauimus**
cū p̄ribz n̄ris iniuste egimus:
iniquitatem fecimus. **Domie**
R. Benedixit te dominus i
virtute sua qui per te ad n̄b̄z
lux redegit inimicos nostros.
Ut non deficiat laus tua de
ore hominū. **R. Subuenisti**
angustie generis tui et nō pep

cisti anime tue. **Et. Gloria. Et**
R. Nos aliū deū nescimus p̄
ter dñm in quo speramus qui
non despiciet nos. **Acc. amo**
uet salutē suā a genere n̄ro. **R.**
Expectemus humiles conso
lationē ei⁹ qui nō derelinquet
nos. **Acc. R. Recordare mei**
dñe om̄i potentatū dominās
da s̄monē rectū et bñ sonantē
i os meū ut placeat verba mea
in conspectu p̄ncipis euerge
cor eius i odiū repugnātū no
bis et in eos qui cōsentiūt eis
Nos aut libera in manu tua
deus noster in eternū. **R. La**
dat virtus eorum in iracundia
tua qui p̄mittit se violare sc̄a
tua. **Nos. R. Dñator dñe ce**
lorum et terre creator aquarū
rer vniuersę creature tue **Et**
audi orationē suoꝝ tuoꝝ. **R.**
Dñe d̄s exercituum magne et
mirabilis **Exau. Gloria Exau**
di. R. Dñe d̄s qui cōteret bel
la ab initio eleua brachiū tuū
sup gētes qui cogitāt suis tu
is mala. **Et dextera tua glori**
ficetur in nobis. **R. Erige bra**
chium tuū sicut ab initio et al
lide virtutē eoz. **Et. R. Nos**
qui in turribz estis aperite por
tas dñs omps fecit virtutem
Et victoriā dedit d̄ inimicis
nostris. **R. Laudate dñm de**
um n̄rm qui nō deseruit sperā
tes in se. **Et. R. Laudate do**
minum deum nostrum qui nō

deseruit sperantes in se. Et in me impleuit misericordiam suam quam promisit domui israel. Laudate dñm omnes gentes et collaudate euz omnes populi. Et in me imple. Gloria patri et filio. Et in. **Et li**
H Rphaxat **bro Judith**
 itaq; rex Medeor; subjugauerat multas gentes imperio suo et ipse edificauit ciuitatem potentissimam quam appellauit eubatbanis. Ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in altitudine cubitorum septuaginta et in latitudine cubitorum triginta: turres vero eius posuit in altitudine cubitorum centum. Per quodrum vero earum latus utriusque vicinorum pedum spacio tendebatur. Posuitque portas eius in altitudine curruum. Et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui et in gloria quadrigarum suarum. Anno igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor rex assyriorum qui regnabat in Babilonia ciuitate magna pugnauit contra arphaxat et obtinuit eum in campo magno qui appellatur Ragau circa eufraten et tigrim et Zadaison in campo enoch regis eliborum. Tunc exaltatum est regnum nabuchodonosor et cor eius eleuatum est. Et misit ad omnes qui habitabant in cilicia et damascus

et libano et gentes que sunt in carmelo et cedar: et inhabitantes galileam in campo magno Sidreton et ad omnes qui erant in Samaria et trans flumen iordanem usque hierusalem et omnem terram yesse quousque perueniatur ad montes ethiopiae. Ad hos omnes misit nuncios Nabuchodonosor rex assyriorum qui omnes unum animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam iurauit per regnum et thronum suum quod defenderet se de omnibus his. Anno tertio decimo Nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis assyriorum ut defenderet se. Vocauitque omnes maiores omnesque duces bellatores suos et habuit cum eis mysterium consilij sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret imperio. Quod dictum cum placuisset omnibus vocauit Nabuchodonosor rex holofernem principem eiusque militie sue et dixit ei Egredere aduersum omne regnum occidentis. et contra eos precipue qui contempserunt imperium meum. Non